

Geschiedenis van Simpelveld

19.

Zoals we reeds eerder zagen, werd Imstenrade in 1560 in tweeën gesplitst. Deze spleet of afsplijting werd in 1727 geveild en aangekocht door J. A. Baron de Loë, Heer tot Wissen en Mheer. Hij werd daardoor weer bezitter van heel Imstenrade. Toen Edmund Asanerus van Loë-Wissen enz. door Napoleon tot graaf van Frankrijk werd verheven, gebeurde dit onder de naam van graaf van Imstenraadt. Wel 'n bewijs dat er nog waarde gehecht werd aan deze naam.

Na zijn dood namen zijn erfgenamen weer de baronnetitel aan en niet de door Napoleon geschonken graventitel. Na de val van de grote keizer stelde men natuurlijk geen prijs meer op deze titel. Bij de deling van zijn goederen kwam Imstenrade aan een van zijn dochters die, daar ze in Oostenrijk gehuwd was en woonde, het verkocht aan de toenmalige pachteres.

In z'n werkje „Spital St. Jacob” geeft Quix over Imstenrade het volgende verhaal wat we hieronder vertaald laten volgen :

„Twee uren ten Noordwesten van de stad Aken, in de buurt van de grens van Aken en de provincie Limburg, lag in oude tijd het slot en de stamzetel van de reeds lang uitgestorven ridderfamilie van Imstenrath. Het lag niet ver verwijderd van de oude Romeinse heerbaan, die van Keulen over Gulik, 's Hertogenrade en de hoogte van Ubachsberg (Q. bedoelde zeker de Hondsrukkerweg, komende van de Beitel of Soureth) „Ransdaal, Klimmen, Coriovallum, Maastricht en Tongeren liep” Quix en z'n tijdgenoten zochten Coriovallum in de buurt van Ravensbosch-Valkenburg. Vandaag weten we haast met absolute zekerheid dat Coriovallum in Heerlen ligt.

Quix gaat in z'n boekje verder. „Dit slot is voor mensenheugnis zo volledig verdwenen, dat niet eens meer ruïnes ervan zijn overgebleven. Alleen een kleine, in de zgn. Imstenrader Drieschen zich bevindende vijver geeft de toenmalige plaats van 't kasteel aan. Deze Drieschen die voor enige jaren (dus voor 1836 toen Quix 't boekje schreef) van hoge forse eiken en beuken nog overschaduwde werden, zijn nu ook van deze beroofd. Ze zijn voor en na de verkoop van de grote pacht-hof (nieuw Imstenrad) gekapt en verkocht.

Zo is dit herengoed, waarnaar zich 'n oud geslacht van ridders in onze streek noemde, in handen van de tegenwoordige eigenares gekomen, die het vroeger eerst in pacht had. Na haar dood zal 't wel onder haar erfgenamen verdeeld en versplinterd worden tot enige hoeven en later wel tot een dorp, welk lot vele adellijke zetels in onze streek langzamerhand ten deel gevallen is.